

27 mai – 2 iunie

Profeția și Scriptura

Textul de memorat: „Și avem cuvântul prorociei făcut și mai tare; la care bine faceți că luați aminte, ca la o lumină care strălucește într-un loc întunecos, până se va crăpa de ziuă și va răsări luceafărul de dimineață în inimile voastre.” (2 Petru 1:19)

În acest punct al studiului epistolelor lui Petru, remarcăm extraordinara încredere și siguranța apostolului. Aceeași impresie ne-o creează și Pavel: amândoi aveau o convingere clară și fermă cu privire la adevărurile pe care le propovăduiau despre Isus Hristos și despre jertfa Sa.

În pasajul pe care îl vom studia săptămâna aceasta, vom observa și mai clar această siguranță a lui Petru. Ba mai mult, vom afla cauza siguranței lui. El nu se baza pe „niște basme meșteșugit alcătuite” (2 Petru 1:16), precum cele din religiile păgâne ale vremii. El era sigur de convingerile sale din două motive.

Primul era faptul că îl văzuse cu ochii lui pe Domnul Isus Hristos (vers. 16). Al doilea, dar mai important decât primul (deoarece nu toți credincioșii puteau fi martori oculari), era „cuvântul prorociei făcut și mai tare” (vers. 19).

Petru subliniază astfel importanța Bibliei, arătând că în ea, și în special în pasajele profetice mesianice, se găsesc confirmările certe ale identității lui Isus. Isus însuși le indicase aceste pasaje (Matei 26:54; Luca 24:27). Și, dacă Isus și Petru au privit Biblia cu atâta seriozitate, noi cum am putea să o privim altfel?

Duminică, 28 mai – Isus în scrierile prorocilor

În cele două epistole, Petru scrie cu un sentiment de certitudine. El știe despre ce vorbește fiindcă știe despre Cine vorbește. Aceasta deoarece știe că Isus era Acela spre care arăta Vechiul Testament. El avea încredere în Cuvântul scris și aceasta l-a ajutat să cunoască Cuvântul care „S-a făcut trup” (Ioan 1:14).

În 1 Petru 1:10-12, apostolul îndreaptă atenția cititorilor către Biblia ebraică, către profeții din vechime și învățăturile lor despre Isus. Potrivit lui, Duhul Sfânt a descoperit în Vechiul Testament două adevăruri foarte importante despre Isus: patimile lui Hristos și slava de care aveau să fie urmate (vers. 11). Aceste două aspecte se regăsesc frecvent în Biblia ebraică.

1. În esență, ce era profetizat despre Isus în următoarele pasaje din Vechiul Testament? Psalmul 22; Isaia 53:1-12; Ieremia 33:14,15; Daniel 7:13,14; Zaharia 12:10; 13:7.

În 1 Petru 1:10-12, Petru îi asigură pe cititorii săi că trăiau într-o perioadă foarte specială din istoria mântuirii, deoarece lor le-au fost descoperite mult mai multe lucruri decât prorocilor din vechime. Este adevărat că prorocii li s-au adresat contemporanilor lor, însă anumite părți esențiale ale mesajelor lor aveau să se împlinească abia la venirea lui Hristos.

Astfel, unele dintre profețiile lor s-au împlinit abia în timpul în care trăiau ucenicii. Credincioșii avuseseră privilegiul de a auzi, de la cei care le propovăduiseră Evanghelia „prin Duhul Sfânt trimis din cer”, niște adevăruri pe care chiar îngerii doreau să le cunoască (1 Petru 1:12). Și, fiindcă li se propovăduise Evanghelia, ei cunoșteau mai în detaliu decât profeții din vechime realitatea și natura suferințelor Mântuitorului. Ceea ce mai aveau de așteptat (ca și noi, de altfel) era „slava de care aveau să fie urmate” (1 Petru 1:11). Iar dacă prima parte a acestor profeții s-a împlinit, putem fi siguri că se va împlini și partea a doua!

Ce făgăduințe biblice ai văzut că s-au împlinit în viața ta? Ce făgăduințe aștepti să se împlinească de acum înainte, ce înseamnă ele pentru tine și cum te poți deprinde să crezi în ele, orice s-ar întâmpla?

Luni, 29 mai – Petru, martor ocular

2. Pe ce alte dovezi declară Petru că își întemeiază credința în Isus? 2 Petru 1:16-18

În afară de cuvântul profetic, Petru avea experiențe de primă mână cu privire la lucrurile pe care le propovăduia. Creștinismul, declară el, nu se întemeiază pe „basmе meșteșugit alcătuite” (2 Petru 1:16), ci pe evenimente reale, pe care le văzuse cu ochii lui.

În evangheliile, se arată că Petru a fost prezent la multe evenimente semnificative din viața și lucrarea lui Isus. A fost de față când El a predicat, a dat învățătură și a făcut minuni. De la prima minune cu peștii (Luca 5:4-6) și până la întâlnirea cu Isus în Galileea, după învierea Sa (Ioan 21:15), Petru a fost martorul ocular al multor fapte ale Sale.

3. Ce eveniment la care a asistat personal evidențiază Petru? Ce semnificație specială avea? 2 Petru 1:17,18

Petru atrage atenția asupra unui eveniment la care a fost martor ocular: Schimbarea la față. Isus îi luase cu El pe munte pe Petru, Iacov și Ioan ca să Se roage (Luca 9:28). În timp ce se aflau pe munte, El S-a transformat înaintea lor: fața Lui a strălucit și hainele I s-au făcut albe ca lumina (Matei 17:2; Luca 9:29). I s-au alăturat Moise și Ilie și, din cer, s-a auzit un glas care a spus: „Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care îmi găsesc plăcerea Mea” (Matei 17:5).

În perioada petrecută alături de Isus, Petru a văzut multe lucruri extraordinare. Însă, dintre toate, acesta i s-a părut cel mai semnificativ, deoarece dovedea că Isus era Fiul lui Dumnezeu, că El trăia pe pământ după planul lui Dumnezeu și că avea o relație specială cu Tatăl. Din tot ce văzuse, Petru a ales să amintească în epistola sa evenimentul acesta, când a auzit un „glas venind din cer” (2 Petru 1:18).

Ce eveniment (sau evenimente) și-a(u) pus o amprentă adâncă și durabilă asupra vieții tale spirituale și asupra credinței tale? Care a fost impactul asupra ta și semnificația, acum, pentru tine? De ce?

Marti, 30 mai – Luceafărul de dimineață în inimile noastre

4. Citește cu atenție 2 Petru 1:19. Ce idee exprimată de Petru aici este foarte importantă pentru noi astăzi?

Aici, ca și în alte locuri din Biblie (Geneza 1:4; Isaia 5:20; Ioan 1:5; Efeseni 5:8) se face o distincție între lumină și întuneric. Pentru Petru, Cuvântul lui Dumnezeu strălucea ca o lumină într-un loc „întunecos” (alte traduceri redau acest cuvânt prin „murdar”, „sordid”). De aceea spune că e bine să luăm aminte la el și să-l urmăm până când „se va crăpa de ziuă și va răsări Luceafărul de dimineață în inimile [n]oastre”. Noi suntem ființe căzute și trăim într-o lume căzută și întunecoasă. Avem nevoie de putere supranaturală de la Dumnezeu ca să ieșim din întuneric la lumină, la Isus.

Petru îndreaptă privirea cititorilor săi către o țintă. Unii sunt de părere că expresia „până se va crăpa de ziuă” se referă la a doua venire a lui Isus. Sigur că aceasta este speranța noastră supremă, însă referirea la „Luceafărul de dimineață” care răsare în inimă pare a face trimitere la un eveniment mai apropiat și mai personal. „Luceafărul de dimineață” este un simbol al lui Isus (Apocalipsa 2:28; 22:16). Acel „în inimă” pare a se referi la cunoașterea Lui personală, la acceptarea Lui deplină. Isus nu ar trebui să fie un simplu adevăr doctrinar, ci ar trebui să constituie centrul existenței noastre și sursa speranței și a credinței noastre. Petru stabilește aici legătura dintre studierea Cuvântului lui Dumnezeu și relația mântuitoare cu Isus, „Luceafărul de dimineață”.

Iar când va străluci în inimile noastre, lumina se va răspândi și la alții. „Tot pământul trebuie iluminat cu slava adevărului lui Dumnezeu. Lumina trebuie să strălucească în toate țările și la toate popoarele. Ea trebuie să se răspândească de la cei care au primit lumina. Luceafărul de dimineață a răsărit asupra noastră, iar noi trebuie să reflectăm lumina lui pe cărarea celor aflați în întuneric.” - Ellen G. White, *Christian Experience and Teachings of Ellen G. White*, p. 220

În ce fel te ajută studiul Cuvântului să-L cunoști mai bine pe Isus?

Miercuri, 31 mai – Cuvântul prorociei făcut și mai tare

5. Citește 2 Petru 1:19-21. La ce prorocii se referă Petru aici? Cum să înțelegem afirmația: „Căci nicio prorocie din Scriptură nu se tâlcuiește singură”?

Creștinismul nu se întemeiază pe basme meșteșugit alcătuite, spune Petru (2 Petru 1:16), apoi arată că el este fundamentat pe două dovezi: prima, martorii oculari, iar a doua, profețiile biblice (vers. 19-21), o idee amintită și în prima epistolă (1 Petru 1:10-12).

El afirmă în continuare că „nicio prorocie din Scriptură nu se tâlcuiește singură” (vers. 20). Prin aceasta nu ne interzice să studiem personal Scriptura, fiindcă în versetul 13 ne îndeamnă să ne încingem coapsele minții, iar în versetul 10, îi apreciază pe prorocii din vechime pentru că au cercetat cu stăruință profețiile primite.

Atunci ce vrea să spună? Creștinii din perioada Noului Testament au „crescut” împreună și au studiat împreună. Ei alcătuiau împreună un singur trup (1 Corinteni 12:12-14). Petru avertizează aici cu privire la acel tip de studiu în care cineva respinge orice explicație din partea comunității credincioșilor. Prin interacțiunea cu ceilalți, putem crește împreună. Duhul lucrează cu comunitatea și cu indivizii care o formează. Interpretările pot fi împărtășite, perfecționate și aprofundate. Însă cel care acționează de unul singur, refuzând aportul altora, va ajunge foarte probabil la interpretări greșite, în special când vine vorba de profeții.

În versetele care urmează, găsim motivul pentru care Petru face această observație: între creștinii cărora le scrie, se află proroci mincinoși și învățători mincinoși (2 Petru 2:1). El îi încurajează să-și supună interpretările călăuzirii bisericii, ca întreg. Câți n-au căzut în fanatism și erezii, fiindcă n-au ținut cont de comunitatea credincioșilor condusă de Duhul Sfânt! Pericolul acesta ne pândește și astăzi.

De ce este important să fim deschiși față de sfaturile și îndemnul date de biserică în ansamblu? În același timp, care sunt limitele până la care ar trebui să ne supunem altora?

Joi, 1 iunie – Cuvântul în viața noastră

Pasajul din 2 Petru 1:19-21 aduce un argument convingător despre importanța Scripturii pentru experiența creștină și despre inspirația ei divină. Ideea este clară: Biblia nu este produsul voinței sau al imaginației omului, ca alte cărți, ci a fost adusă la existență prin puterea Duhului Sfânt care a lucrat prin oameni.

6. Ce afirmații din 2 Timotei 3:15-17 prezintă rolul Scripturii în viața noastră? În ce măsură concordă cu declarațiile din 2 Petru 1:19-21?

După ce îl avertizează pe Timotei despre pericolele la care trebuiau să fie atenți el și biserica, Pavel arată importanța Scripturii (2 Timotei 3:16).

Să analizăm pe rând trei roluri.

Învățătura: Scriptura este sursa doctrinelor bisericii și a convingerilor asupra subiectelor considerate importante în Cuvântul lui Dumnezeu. În mod ideal, fiecare doctrină ar trebui să-L aibă în centru pe Hristos și fiecare ar trebui să ne ajute să trăim potrivit cu „voia lui Dumnezeu cea bună, plăcută și desăvârșită” (Romani 12:2).

Îndrumarea: Pavel îi spune lui Timotei că Scriptura este de folos ca „să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire” (2 Timotei 3:16). Petru exprimă aceeași idee când scrie că profețiile biblice sunt ca o lumină care strălucește într-un loc întunecos (2 Petru 1:19). Cu alte cuvinte, Scriptura ne oferă îndrumare cu privire la modul în care ar trebui să trăim și ne ajută să facem distincție între comportamentul bun și cel rău. Fiind inspirată de Duhul Sfânt, ea este voința descoperită a lui Dumnezeu.

Dă „înțelepciunea care duce la mântuire” (2 Timotei 3:15), adică ea ne îndreaptă privirea spre Isus. Adevărul mântuirii se bazează pe convingerea că Isus a murit pentru păcatele noastre.

Doctrină, îndrumare morală, cunoștința mântuirii – de aceea Biblia este asemănată cu „o lumină care strălucește într-un loc întunecos, până se va crăpa de ziuă și va răsări Luceafărul de dimineață în inimile voastre” (2 Petru 1:19).

Vineri, 2 iunie – Un gând de încheiere

„Prima și cea mai mare datorie a oricărei ființe raționale este să afle adevărul din Scripturi, apoi să umble în lumină și să-i încurajeze și pe alții să-i urmeze exemplul. Trebuie să studiem conștiincios Biblia în fiecare zi, insistând asupra fiecărei idei și comparând verset cu verset. Întrucât va trebui să răspundem personal înaintea lui Dumnezeu, trebuie să ne formăm convingerile singuri, dar cu ajutor divin.

Adevărurile cel mai clar prezentate în Biblie au fost puse la îndoială și învăluite în întuneric de oameni culți, care, dându-se mari înțelepți, susțin că Scripturile au un înțeles mistic, ascuns, spiritual, care nu transpare din limbajul folosit. Aceste persoane sunt niște învățători falși. Unora ca aceștia Isus le-a spus: «Nu pricepeți nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu» (Marcu 12:24). Limbajul Bibliei trebuie să fie explicat conform sensului literal, în afară de cazul în care este folosit un simbol sau o figură de stil. Hristos a promis: «Dacă vrea cineva să facă voia Lui, va ajunge să cunoască... Învățătura» (Ioan 7:17). Dacă oamenii ar lua Biblia așa cum este scrisă, dacă n-ar exista învățători falși, care să-i inducă în eroare și să le încurce mințile, s-ar ajunge la niște rezultate care le-ar produce bucurie îngerilor și mii de oameni care acum rătăcesc printre atâtea erori ar fi aduși în staulul lui Hristos.” - Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, ed. 2011, pp. 492-493 (598-599)

BIBLIA ȘI CARTEA PROFETI ȘI REGI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Cântarea cântărilor 7 - Isaia 5

1. Despre ce flori spune Sulamita că își răspândesc mirosul?
2. Ce închiriasă Solomon la Baal-Hamon?
3. Despre cine declară Domnul că „umblă cu gâtul întins și cu priviri pofticioase”?
4. Prin ce anume va fi înălțat Domnul oștirilor?

Profeți și regi, capitolul 22

5. Ce sunt, de fapt, dezastrele și calamitățile care se petrec pe pământ?